

P- 889/24
08.07.2024.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024293 23 U
Tuzla, 03.07.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ Krfska 64e, 78000 Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Srđan Blagovčanin, predsjedavajući Upravnog odbora, protiv rješenja tužene JP „Međunarodni aerodrom Tuzla“ d.o.o. Gornje Dubrave bb, 75270 Živinice kojeg zastupa punomoćnik Amir Mešić, advokat iz Tuzle, protiv rješenja broj 06/III-21-5/23 od 16.11.2023. godine, u upravnoj stvari pristupa informacijama, dana 03.07.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeno rješenje (bliže navedeno u uvodu presude) i prvostepeno rješenje tuženog Javnog preduzeća „Međunarodni aerodrom Tuzla“ d.o.o. broj 01/I-1758-3/22/23 od 10.07.2023. godine, PONIŠTAVAJU i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tužena strana dužna je da tužitelju na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od 200,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 13.12.2023. godine ovom sudu, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, povreda pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja.

Tužbom se predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, postupajući po predmetnoj tužbi, istu uvaži, poništi osporeno rješenje i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti, na način da mu se informacije dostave na istaknutu poštansku adresu.

Istovremeno tužitelj predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora i to takse na tužbu i na presudu, u smislu odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i

podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa slijedi: da je osporenim aktom odbijen prigovor tužitelja izjavljen na rješenje tuženog broj 01/I-1758-3/22/23 od 10.07.2023. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za dostavu dokumentacije iz personalnog dosijea, bivšeg člana uprave tuženog, Mirnesa Vejzovića.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tuženi dana 29.06.2023. godine, pod brojem 01/I-942/23 zaprimio akt Federalnog ministarstva pravde broj 06-04-8-599/23 od 16.06.2023. godine koji sadrži nalog da je tuženi dužan donijeti odgovarajući upravni akt po zahtjevu za pristup informacijama upućen od strane tužitelja i to u roku od deset dana, od dana prijema navedenog akta; da je uvidom u podneseni zahtjev utvrđeno, da tužitelj traži da mu se dostavi kopija univerzitetske diplome Mirnesa Vejzovića, kopija potvrde/uvjerenja poslodavca o radnom iskustvu nakon sticanja visoke stručne spreme za imenovanog, kao i kopija izjave kojom imenovani izjavljuje da nije član upravnog, izvršnog ili drugog organa političke stranke; da u navedenom rješenju tuženi citira odredbe člana 11. Zakona o osnivanju tuženog, zatim odredbe člana 28. i 44. Statuta tuženog, a zatim navodi da je Vlada Tuzlanskog kantona na sjednici održanoj 11.10.2022. godine donijela Odluku broj 02/1-30-22422-3 kojom je data saglasnost na odluku Nadzornog odbora tuženog broj 06/III-23-5/22 od 02.09.2022. godine o imenovanju Mirnesa Vejzovića iz Živinica za vršioca dužnosti izvršnog direktora za marketing i razvoj tuženog, te da je navedena odluka Vlade stupila na snagu danom donošenja; da u prvostepenom rješenju tuženi dalje citira odredbe člana 5., 8., 11. Zakona o pristupu informacijama kao i odredbe člana 8. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka i navodi da je utvrđeno „da su podaci iz matične evidencije informacije kojim je ograničen pristup, te da tražena dokumentacija predstavlja akte, koji su lični akti imenovanog“, zbog čega tuženi nije u mogućnosti udovoljiti podnesenom zahtjevu; da imajući u vidu postupak imenovanja uprave Javnog preduzeća, a koji prethodi zaključivanju pojedinačnih ugovora o angažovanju, utvrđeno je da tužitelj ispunjava uslove za zaključivanje ugovora na osnovu kojeg je i bio angažovan na poslovima člana Uprave tuženog; da je konstatovano da je Mirnes Vejzović diplomirao 24.09.2019. godine na fakultetu za poslovnu ekonomiju Univerziteta Sinergija Bijeljina, te da je dostavio uvjerenje ranijeg poslodavca o radnom iskustvu nakon sticanja visoke stručne spreme i dostavio traženu izjavu, a što je u posjedu kontrolora podataka – Komisije za kadrovska i administrativna pitanja Vlade Tuzlanskog kantona; da se u prvostepenom rješenju dalje napominje, da zbog isteka perioda na koji je imenovan isti više nije član Upravnog odbora tuženog.

U skladu sa navedenim odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

Tužitelj je na navedeno rješenje izjavio žalbu, koju je drugostepeni organ odbio kao neosnovanu, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je materijalno pravo u postupku nepravilno primijenjeno, i da je činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi zakonito rješavanje ove upravne stvari, nepotpuno i nepravilno utvrđeno.

Naime, odredbama člana 4., 5., 6., 7., i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ("Službene novine F BiH", br. 32/01 i 48/11), propisano je

II - PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 4.

Pravo pristupa

Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

Član 5.

Utvrđivanje izuzetaka

Tražena informacija bit će utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ:

- 1) utvrdi izuzetak u smislu cl. 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i*
- 2) utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog zakona, da saopćavanje informacije nije u javnom interesu.*

Član 6.

Izuzeci u vezi sa djelokrugom javnih organa

Nadležni javni organ može utvrditi izuzetak u slučajevima kada se saopćavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za sljedeće legitimne ciljeve Federacije:

- 1) interesi odbrane i sigurnosti, kao i zaštita javne sigurnosti,*
- 2) sprečavanje kriminala i otkrivanje kriminala,*
- 3) zaštita postupka donošenja odluka u javnom organu, uključujući davanje mišljenja, savjeta ili preporuka, bilo da se radi o licu zaposlenom u javnom organu ili drugom licu koje radi za ili u ime javnog organa, s tim da to ne obuhvata činjenične, statističke, naučne ili tehničke informacije.*

Član 7.

Izuzetak u vezi s povjerljivim komercijalnim informacijama

(1) Kada nadležni javni organ osnovano utvrdi da zahtjev za pristup informaciji uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, bez odlaganja pismeno obavještava treću stranu o pojedinostima zahtjeva i upozorava je da će se tražena informacija saopćiti, ako u roku od 15 dana od dana prijema ovog obavještenja pismeno ne odgovori da smatra da je informacija povjerljiva i navede razloge zbog kojih bi njenim saopćavanjem mogla nastupiti šteta.

(2) Nakon prijema odgovora u smislu stava 1. ovog člana, nadležni javni organ utvrdit će izuzetak od saopćavanja tražene informacije.

Član 8.

Izuzetak kod zaštite privatnosti

Nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopćavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica.

Iz sadržaja odredbe člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, vidljivo je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a da svaki javni organ ima obavezu da te informacije saopći i da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

Dalje, u odredbama članova 5., 6., 7., i 8. istog Zakona propisani su izuzeci.

S druge strane odredbama člana 207., i člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), propisano je šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja, pa između ostalog, i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar, kao i da upravni organ treba da izloži razloge, kojima se pri donošenju rješenja rukovodio. U rješenju u kojem se postupalo po žalbi, u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe, ali ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog

rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

U konkretnom slučaju tuženi u prvostepenom rješenju iznosi koje informacije traži tužitelj, citira odredbe Zakona o osnivanju i Statut tuženog, (koji nisu od značaja za odluku u predmetnoj upravnoj stvari) poziva se i citira odredbe člana 5., 8., i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, ali ih ne dovodi u vezu sa utvrđenim činjenicama, niti obrazlože razloge za odbijanje zahtjeva tužitelja, u smislu odredbe člana 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, kojom je propisano da će tražena informacija biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu članova. 6., 7. i 8. ovog Zakona.

Isto tako tuženi u prvostepenom rješenju, a zatim kasnije i u drugostepenom rješenju, nije obrazložio razloge zbog kojih davanje informacije uključuje lične interese, koji se odnose na privatnost treće osobe, pogotovo u situaciji kada je tužitelj tražio da mu se dostavi kopija univerzitetske diplome Mirnesa Vejzovića, (koja predstavlja javnu ispravu u smislu odredaba Zakona o visokom obrazovanju), kopiju potvrde poslodavca o njegovom radnom iskustvu i kopija izjave kojom imenovani izjavljuje da nije član upravnog, izvršnog ili drugog organa političke stranke, koje ne uključuju lične interese i ne odnose se na privatnost treće osobe.

Po shvatanju suda, cijeneći odredbu člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da svakom fizičkom i pravnom licu (a pogotovo tužitelju, kao nevladinoj organizaciji koja se bori za sistematske promjene u društvu i artikuliše zahtjeve građana za odgovornom, transparentnom i efikasnom vladavinom) omogući pristup informacijama i saopći traženu informaciju, a tuženi u osporenom i prvostepenom rješenju, odbija zahtjev tužitelja, bez da je iznio jasne i opravdane razloge za takvu odluku.

Pored toga, po ocjeni suda, rješenja tuženog su nepravilna i nezakonita, jer u konkretnom slučaju, nisu cijenjени ni svi navodi tužitelja izneseni u zahtjevu i žalbi, a samim tim nisu utvrđene sve činjenice predhodno navedene, niti cijenjени svi dokazi, potrebni za pravilno i zakonito rješavanje predmetne upravne stvari, iz kojih razloga je činjenično stanje ostalo nepotpuno i nepravilno utvrđeno, čime su povrijeđene i odredbe člana 7. Zakona o upravnom postupku.

Stoga, po mišljenju suda, ovi propusti predstavljaju nedostatke, koji sprečavaju ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta, zbog kojeg se isti moraju poništiti, kako bi se u ponovnom postupku utvrdile sve relevantne činjenice za zakonito odlučivanje, budući da je odredbama člana 12. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano da se upravni akt može pobijati, ako sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

U skladu sa odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima, u ponovnom postupku tuženi je dužan bez odgode otkloniti nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, nakon čega će, vodeći računa o pravilnoj primjeni materijalnog prava, kao i pravnim shvatanjima i uputama sadržanim u presudi, donijeti novo, na zakonu

